

Omordning af Skolevæsenet. Jeg kan strengt taget ikke indse, at just dette Spørgsmaal særlig maa knyttes til en Skolereform, da det jo fra alle Sider erkendes, at den kjøbenhavnske Skole staar paa et Højdepunkt, hvad Skolevæsenet her i Landet i det hele angaar, og at der egentlig ikke kan siges at være nogen Nødvendighed for nogen omfattende Forandring paa dette Punkt. Naar den højtærede Minister udtalte, at Kjøbenhavn ikke i og for sig kunde gøre Krav paa noget, efter som det ikke er givet, at alle Kommuner skulle tages med, fordi nogle saa Del i visse Goder, saa er jo Forholdet egentlig ikke det, at det er nogle Kommuner, men det er alle Kommuner undtagen netop denne ene, der er Tale om, og det stiller jo dog Forholdet noget anderledes. Men som sagt, jeg har ikke ventet, at der ved denne Lejlighed skulde kunne naas videre end til en Indrømmelse af, at „gode og Willigheds-hensyn“ talte for Andragendet, og at det derfor vil komme under en velvillig Overvejelse, naar den højtærede Minister senere hen tager Sagen op. Jeg skal derfor, som jeg antydede før, nu da denne Forhandling har fundet Sted, paa min Medforslagsstillers og egne Begne tage Vædringsforslaget Nr. 6 tilbage.

Formanden (Høgsbro): Forslaget under Nr. 6 uden for Betænkningen er taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold). Det er da bortfaldet.

Blem: Jeg beklager det Svar, jeg fik saa vel fra den højtærede Kultusminister som fra den ærede Ordfører. Det er ikke meget opmuntrende for Ruffter Sogneraad, der har indsendt et Andragende om Refundering af de 6,000 Kr., som Andragendet handler om. Jeg kan nu ikke være enig med den højtærede Minister i, at man ikke er gaaet haardt til Værks imod dem. Ministeren citerede Lovens af 19de Februar 1861, §§ 3 og 14, men det hedder dog i § 3, at efter Ansøgning til Ministeriet kan Ministeriet tilstede Afvigelse fra Lovens efterfølgende enkelte Bestemmelser — altsaa en Del af de efterfølgende Bestemmelser — hvor det drejer sig om større Udgifter ved Restaureringen af en Kirke, og der staar ligeledes i § 14 længere nede, hvad Ministeren ikke citerede, om, hvorvidt et Taarn kan gøres lavere eller lignende, at der maa tages Hensyn til, hvorvidt det bliver for byrdefulde Udgifter for vedkommende. Det er det Hensyn, jeg mener, at man egentlig ikke har taget her. For øvrigt beklager ogsaa jeg, at Sogneraadet ikke den Gang gennem en Pro-

ces søgte ved Dom at faa Klarhed over, hvor langt man kan tvinge dem med Hensyn til en Restaurering, om man kan tvinge dem til Ombygning af Kirken eller af hele Taarnet eller maaste ikke saa langt; det har man jo nu ikke fuldstændig Klarhed over. Det forekommer mig imidlertid, at man her er gaaet haardt til Værks mod dem ved ikke at tage Hensyn til de Bestemmelser i Loven, der siges, at hvor den Slags Restaureringer blive meget byrdefulde, kan Ministeren afvige fra Reglerne. Efter de Svar, jeg her har faaet, kan heller ikke jeg andet end tage mit Forslag tilbage. For øvrigt mærkede jeg dog paa den højtærede Kirkeminister, at det vel ikke saa meget var ham, der havde imod Andragendets Henvisning, som det var den højtærede Finansminister, der ikke vilde ud med Pengene, ellers havde den højtærede Kirkeminister vel ikke saa meget imod at imødekomme dem derovre. Jeg tager altsaa dette mit Forslag under Nr. 5 tilbage.

Formanden (Høgsbro): Forslaget under Nr. 5 uden for Betænkningen er taget tilbage. Hvis ingen optager det, er det bortfaldet. (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

R. Nielsen: Jeg vil just ikke sige, at jeg har særlig Grund til at takke for de Udtalelser, der ere faldne fra den ærede Minister og den ærede Ordfører. Paa den anden Side kan jeg dog ikke andet end glæde mig over, at der, som det forekom mig, i begge de Herrers Udtalelser laa en Anerkendelse af, at Sunds Kirkeejere og Kirken selv vare noget ejendommeligt stillede, og det var jo Medfølelse, der klang igennem de faldne Udtalelser til Fordel for at komme disse fattige Medborgere til Hjælp. Den ærede Minister udtalte endog, at han følte, at det var haardt for dem. Han har gjort Anstrengelser for at finde Muligheder for en Afvigelse fra de efter hans Opfattelse sædvanlige Regler for at imødekomme dem, men det har ikke ladet sig gøre indtil nu. Jeg forstod ogsaa den ærede Ordfører saaledes, at naar Udvalget ikke har gjort Indstilling, laa det for en Del i Spørgsmaalet om Doms Afgørelse, idet ogsaa han erklærede, at der her forelaa et særligt Undtagelsestilfælde, og at man ikke ved at fremskynde Indstillingen til Ministeren vilde fremtalde en Dom, som vilde komme til at række ud over andre Tilfælde, hvor ikke de særlige Betingelser vare til Stede, altsaa saa en Gyldighed, som man ikke i Finansudvalget ønskede, at dette Tilfælde skulde faa. Sdet jeg tager Forslaget tilbage, skal jeg da ud-